

DEĞERLİ AYBER AĞABEYİ'NİN ARDINDAN...

Ergin ARIOĞLU
Maden Mühendisi

Odamızın Madencilik Bülteni sayı 77'in **Yitiklerimiz Köşesi**'nden **Ayber SÜMER**'in (1940 – Afyon doğumlu) acı kaybını çok büyük üzüntüyle öğrendim. GLİ Soma Bölgesi'nde 1965 Yaz Dönemi Yeraltı Stajımı yaparken kendisini tanıdım. İlk izlenimlerim bilgisini paylaşarak mutlu olan, güler yüzlü, içtenlikli bir ağabey idi.

1968-1969 döneminde Soma'da aynı işletmede hazırladığım travay çalışmalarım sırasında rahmetliyi çok daha yakından tanıma imkanı bulmuştum. Travay çalışmalarım da yangına yatkın kalın linyit damarlarının ana hazırlık projesinin temel felsefesini Ayber Ağabey'den öğrendim. Ocak plan bürosunda tüm paftalar üzerinde saatlerce birlikte çalışmıştık. Diploma travayım için çok değerli bilgi ve mühendislik değerlendirmelerini bu sıkı çalışmalar sırasında bana çok cömertçe ve içtenlikli bir şekilde aktardı. Geriye dönüp bu çalışmalarını tekrar hatırladığım zaman coşkuyla anlatan bir Ayber Ağabeyi daha doğrusu bana deneyimlerini çırpınarak veren bir meslektaşımı görüyordum. Her bakımdan Ayber ağabey çok yardımseverdi. Kısacası ondan çok şeyler öğrendim. 1970 yaz döneminde Sevgili Hocam Prof.Dr. Cemal BİRÖN'le birlikte TÜBİTAK projesi kapsamında Soma'da yaptığımız çalışmalarda da aynı ilgiyi ve coşkuğu bir kez daha tanık olduk. Artık Ayber Ağabeyle bir meslektaşlık ve karşısında oldukça çetin bir ceviz

vardı... Aramızda çok düzeyli tartışmalar geçerdi. Özellikle, anılan proje içerisinde ilk defa prototip bir modelde deneyeceğimiz fakir dozajlı – akıcı beton -uçucu kül içeren- dolgusunda gösterdiği ilgi ise çok üst düzeyde idi. Unutmam mümkün değil her gün Ayber ağabey bizlerle birlikte deneylerin başında yer alıyordu ve sürekli bir şekilde hoca, benle birlikte sonuçları gözden geçiriyordu...

Bir akşam hocanın ailesiyle birlikte beni evlerine misafir ettiler. Kendisi ve sevgili eşi bizleri mütevazı evlerinde çok güzel ağırladılar. Benim belleğimde kalan en önemli kare ise Ayber Ağabeyi'nin içtenlikli gülümsemeleri ve bizlerle birlikte olmanın taşıdığı mutluluğu dışarıya göstermesi idi. Hocam'da evlerinden çok memnun ayrılmıştı. Daha sonra İstanbul'a geldiğinde bana uğrar, birlikte tiyatrolara giderdik. Konuşmalarımızın merkezinde kuşkusuz çok iyi bildiği ve GLİ'de uyguladığı göçertmeli kalın damar üretim yöntemleri vardı. 1964 yılında başlayan içtenlikli dostluğumuz hep devam etti; sempozyumlarda yine bir araya gelip sohbet ettik.

Yazımı bir atasözü ile bitirmek istiyorum: **Adamın iyisi iş başında belli olur.**

Aziz hatıran önünde saygıyla eğiliyor, ışıklar içinde yatmanı Yaradan'dan dilerim.

Her bakımdan Ayber ağabey çok yardımseverdi. Kısacası ondan çok şeyler öğrendim